

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΧΩΡΙΚΟΥΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ.

Σεβόμενος τὴν ἐλευθερίαν τῶν συνειδήσεών σας δὲν εἶχον κατὰ νοῦν νὰ ζητήσω τὴν ψήφόν σας, ἀλλὰ νὰ σὰς ἀφίσω ἐλευθέρους νὰ ἐκλέξετε ἀνεπηρέαστως μεταξὺ τῶν ὑποψηφίων ἐκείνους τοὺς ὁποίους ἠθέλατε νομίσει καταλληλοτέρους νὰ ὑπερασπισθῶσι τὰ πολῦτιμα συμφερόντά σας. Ἐν ᾧ τοιαύτην εἶχον ἀπόφασιν ἔλαβον ἐπιστολὴν παρὰ τοῦ Κωτζαντᾶ διὰ τῆς ὁποίας μὲ παρεκάλει νὰ συνασπισθῶμεν, καὶ εἰς τὴν αὐτὴν ἐπιστολὴν μὲ ἔλεγεν ὅτι εἶχε παραγγεῖλαι νὰ κάμῃ τοὺς συνδυασμοὺς ὅλης τῆς νήσου, καὶ ὅτι μάλιστα αὐτὸς ὁ Κουμουνδούρος τοῦ ἐούσθησε νὰ συνδυασθῇ μὲ ἐμέ. Εἰς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Κωτζαντᾶ, τὸν ὁποῖον ἐγὼ κάλλιον παντὸς ἄλλου ἐγνώρισα ἐχθρὸν τῆς ἐξοχῆς, καθὼς ἀκολούθως θέλω σὰς ἀποδείξει, οὐδεμίαν ἔδωκα ἀπάντησιν. Ἀκολούθως καὶ ὁ Λουῆρος μὲ ἔγραψεν ἄλληλῃ ἐπιστολὴν εἰς τὴν ὁποίαν μοὶ ἔλεγεν, ὅτι δίκαιον εἶχον νὰ μὴ ἀπαντήσω εἰς τὸν Κωτζαντᾶ καὶ νὰ ἔχω ὀλίγην ὑπομονὴν διότι τὰ πράγματα θέλουσι συμβιβασθῆ. Παρομοίαν ἐπιστολὴν ἔδωκεν ὁ Κωτζαντᾶς καὶ εἰς τὸν Σπυρίδωνα Βλάχον διὰ νὰ μὲ πείσῃ νὰ ἐνωθῶ μὲ αὐτὸν τὴν ὁποίαν ὁμως δὲν ἔλαβα. Οὕτε εἰς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Λουῆρου κατεδέχθην ν' ἀπαντήσω.

Ἐκτοτε ἤρχισεν ὁ κατ' ἐμοῦ πόλεμος, αἱ ὕβρεις καὶ συκοφανταίαι—ἐκτοτε ἤρχισαν νὰ διαδίδωσιν ὅτι ἤρχοντο τάχα νὰ συνωμολήσουν μὲ ἐμέ σὸ γεφύρι ὁ κ. Κουρκουμέλης καὶ ὁ κ. Δαμασκηνός τοὺς ὁποίους ἔχω χροῖνα νὰ ἴδω. Καὶ ὡς νὰ μὴ ἀρκοῦσαν ταῦτα, ἰδοὺ εἰς τὰς παραμονὰς τῶν ἐκλογῶν ἐδημοσιεύθη μί α φ υ λ λ ᾶ δ α, διὰ τῆς ὁποίας ὁ Κωτζαντᾶς ἀποτεινεται πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς ὄλων τῶν Ἐπαρχιῶν τῆς νήσου, καὶ εἰς τὴν ὁποίαν ἐξυβρίζει ἰδίως ἐμέ καὶ τὸν κ. Ζωχιὸν τοὺς ὁποίους μωροτρόπους συκοφαντεῖ καὶ διαβάλλει. Διατὶ τὴν φ υ λ λ ᾶ δ α τ ο υ ὁ Κωτζαντᾶς ἐδημοσίευσεν εἰς τὰς παραμονὰς τῶν ἐκλογῶν; Ὁ σκοπὸς εἶναι φανερός, διὰ νὰ μὴ δώσῃ καιρὸν εἰς ἐμέ νὰ ἀπαντήσω καὶ νὰ τὸν διαψεύσω. Ἐρωτῶ πάντα τίμιον καὶ γνωστικὸν ἄνθρωπον εἴαν ἐγὼ εἶμαι καθὼς μὲ χαρακτηρίζει εἰς τὴν φ υ λ λ ᾶ δ α τ ο υ ὁ Κωτζαντᾶς, οἷα μὲ παρεκάλει μὲ ἐπιστολὰς νὰ συνδυασθῶ μὲ αὐτόν; Ἐὰν ὁ Κουμουνδούρος θὰ ἐλευθερώσῃ μὲ τὸν Κωτζαντᾶ τὴν Κρήτην, καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ἐκλεχθῶ ἐγὼ καὶ ὁ Ζωχιὸς ἢ Κρήτη θὰ χαθῇ, καθὼς γράφει ὁ Κωτζαντᾶς στὴ φ υ λ λ ᾶ δ α τ ο υ, διατὶ ὁ Κουμουνδούρος τοῦ ἐούσθησε νὰ συνδυασθῇ μὲ ἐμέ;

Ἄς ἴδωμεν ἐν ὀλίγοις ποία ὑπῆρξεν ἡ πορεία τοῦ Κωτζαντᾶ καὶ ποία ἡ ἰδική μου, ἂν ἐγὼ ἢ αὐτὸς ἐπρόδοσε τὰ συμφερόντά σας, ἂν ἐγὼ ὁ ὁποῖος δὲν ἐψήφισα τὸν ΣΜΔ' νόμον, διότι τὸν ἐθεώρησα καταστρεπτικὸν τῶν συμφερόντων σας τῆς αὐτὸς ὅστις ἠνώθη μὲ τὸν βουλευτὴν τῆς πόλεως Κουρῆ καὶ ἔκαμαν τὸν νόμον ἐκείνον; Νομίζετε ὅτι ὁ βουλευτὴς τῆς πόλεως Κουρῆς ἠθέλε ποτε ὑποστηρίξει τὰ δικαιώματα τῆς ἐξοχῆς πρὸς βλάβην τῶν τῆς πόλεως; ὄχι. Ὁ Κουρῆς ἔκαμε τὸν νόμον ἐκεῖνον διὰ τοῦ ὁποῖου ἐπανεφέρει τὴν ἐπανελευσίαν, τὴν προσωπικὴν κράτησιν καὶ τὰς ἐκτιμήσεις. Ὁ Κωτζαντᾶς λέγει στὴ φ υ λ λ ᾶ δ α τ ο υ ὅτι σὰς ἐξυβρίζα εἰς Ἀθήνας, ἐγὼ σὰς ἐξυβρίζα ἢ αὐτὸς ὅστις σὰς γράφει ὡς νὰ ἔγραφε εἰς ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι δὲν ἐνοοῦν νὰ διακρίνουν τὸ ψεῦδος ἀπὸ τὴν ἀλήθειαν. Ἐγὼ σὰς ἐξυβρίζα εἰς τὰς Ἀθήνας ὁ ὁποῖος ἐθεώρου τὰ παιδιὰ σας ὡς παιδιὰ μου ἢ αὐτὸς ὁ ὁποῖος οὔτε κἀν τὰ εἶδε ποτέ. Ἐρωτήσατε, ὅσοι ἔχετε τέκνα εἰς τὸν στρατὸν, καὶ θέλουσι σὰς ἀπαντήσῃ ποῖον ἐγνώρισαν δεύτερον πατέρα, τὸν Κωτζαντᾶ ἢ ἐμέ.

Ὁ Κωτζαντᾶς σὰς ὑπόσχεται ἀγροτικὴν τράπεζαν. Τίνος λέγει τέτοια παραμύθια; Ἐλησμόνησεν ὅτι ὅταν ἦλθεν ὁ κ. Ζωχιὸς εἰς Κέρκυραν, πρὶν τῆς ἐκλογῆς τῶν ὑποψηφίων, ἐπρότεινε τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον ἐπρεπε νὰ συστήθῃ ἀγροτικὴ τράπεζα, καὶ ὁ Κωτζαντᾶς δὲν ἠθέλησε. Δὲν εἶναι ὁ Κωτζαντᾶς ὁ ὁποῖος ἐπροκάλεσεν ἀνοφορὰν διὰ τῆς ὁποίας ἐλέγετο, ὅτι ἦσαν 300 φυλακισμένοι, διὰ νὰ καταργηθῇ τὰ φυλάκισιν, ἐν ᾧ αὐτὴ εἶχε καταργηθῆ διὰ τοῦ 4.ου ἀρθροῦ τοῦ συντάγματος; καὶ διατὶ τοῦτο; διὰ νὰ θέσῃ εἰς ἀμφιβολίαν τὸ ζήτημα καὶ ἐμποδίσῃ τὴν κατάργησιν τῆς φυλακίσεως ἢν ἐγὼ ἐπέτυχα, ἐπικαλεσθεὶς τὸ ῥηθὲν ἀρθρον τοῦ συντάγματος. Δὲν εἶναι ὁ Κωτζαντᾶς ὁ ὁποῖος διέδοσεν ὅτι κληρηγήθησαν τὰ τιμάρια καὶ σὰς περιέπεξε καὶ σὰς ἐξέθεσε, διότι ἡμεῖς ἔκαμε νὰ ὑποφέρητε τόσα καὶ τόσα ὅσοι τὸν ἠκούσατε καὶ δὲν ἐπληρώσατε τὰ μερίδια; Ὀλίγοι ἐφυλακίσθησαν ἐξ ὅσων τῶν ἠκούσαν; ὀλίγων εἰς τὰ σπήτια ἔκαμον κατασχέσεις; Δὲν εἶναι

ὁ Κωτζαντᾶς ὁ ὁποῖος σὰς ἠπάτησε λέγων, ὅτι ἠθέλε νὰ ἐκδώσῃ ἡμερησίαν πρὸς ὑποστήριξιν τῶν δικαιωμάτων σας «τὴν φωνὴν τῶν ἀδικουμένων» ὑπογεγραμμένην ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ Θιαμπόλη, καὶ ἀφ' οὗ συνέλεξε τὰ χρήματα τὰ ἐφαγε καὶ δὲν ἐδημοσίευσεν παρὰ δύο μόνους ἀριθμούς; Δὲν εἶναι ὁ Κωτζαντᾶς ὁ ὁποῖος ἔκαμε τὴν γελίαν κατηγορίαν κατὰ τῶν δικαστῶν Φερεντίου καὶ Γονέμη διὰ νὰ σὰς ῥίξῃ στᾶκτη στὰ μάτια; τί ὑπέφερον ὁ Φερεντίος ἢ ὁ Γονέμη; Δὲν εἶναι ὁ Κωτζαντᾶς ὁ ὁποῖος ἠρέθισε τοὺς χωρικοὺς νὰ ἐλθουν εἰς τὴν πόλιν καὶ νὰ λάβουν ἀπὸ τὸν στρατηγὸν Πίσσαν τοὺς νόμους καὶ ἐπαθάν ὅσα ἐπαθάν, καὶ παρ' ὀλίγον νὰ πείσωσι θύματα τῆς κακεντρεχείας τοῦ ἀτοκαλουμένου προστάτου σας; Δὲν εἶναι ὁ Κωτζαντᾶς ὁ ὁποῖος ὠρκίσεν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου εἰς Σκρίπερὸ, παρόντων τῶν Ῥάλλη καὶ Δηλάη, νὰ μείνῃ πιστὸς πάντοτε εἰς τὸν Βούλγαρον, καὶ ἠθέτησε τὸν ὄρκον του καὶ ἐγίνε φανερὰ ἐπίορος διότι ἐπολέμησε τὸν Βούλγαρον καὶ ἠνώθη μὲ τὸν Κουμουνδούρον; Καὶ διατὶ ἠνώθη μὲ τὸν Κουμουνδούρον; διὰ νὰ πάρῃ τὴν Κωνσταντινοπολὶν ὡς λέγει; Ἀναγνώσατε τὴν ἐπιστολὴν τοῖς πρὸς τὸν Κουμουνδούρον τῆς 8 Νοεμβρίου 1863, τὴν ὁποίαν ἐδημοσίευσεν ἐγὼ καὶ ὁ Λουῆρος εἰς τὸ φυλλάδιόν μας τῆς 15 Ἰανουαρίου 1866, καὶ θέλετε ἰδῆ τὴν αἰτίαν, θέλετε πεισθῆ πόσον εὐκόλως καὶ διὰ πόσον ὀλίγον ἐγένετο ἐπίορος καὶ ἐπώλει τὴν συνειδήσιν του. Ἀναγνώσατε τὴν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 19 Νοεμβρίου 1866 ἐπιστολὴν τοῦ Τζουτζουνάτου, ἡ ὁποία ἐδημοσιεύθη εἰς τὸν ἀριθ. 4 τῆς Σάλπιγγος τῶν Λευκιμμάϊων, καὶ θέλετε ἀπαντήσῃ τὰ ἐξῆς.

«Κύριε Κωμπάρε Χαίρε.
«Ἀθήναι τῆ 6 Νοεμβρίου 1865.

«Ψυχὸς μέγιστον — Πάλιν τὸ Ἐγπουργεῖον ἠπαρητήθη καὶ ἀναλαμβάνει τὰς ἡνίας τῆς Κυβερνήσεως ὁ φίλος μου Κ. Κουμουνδούρος. Οἱ τρεῖς Κερκυραῖοι Βουλευταὶ Κουρῆς, Παδοῦδᾶς καὶ Μαρκοῦδᾶς ἔχωσιν ἐντολὴν νὰ φέρουσιν ἐπ' ἀνάστασιν εἰς τὸ κράτος ὅπως ἀναλάβουν τὴν Ἐπανάστασιν οἱ φίλοι των Ἀγγλοὶ καὶ ἡ δυνατὸν καὶ τὴν Πελοπόννησον τὴν δὲ Στερεὰν Ἑλλάδα νὰ τὴν δώσουν εἰς τὴν φιλίαν τοὺς Τουρκίαν, ἔχωσι καὶ συνεργούς τοὺς Κωσταντᾶς καὶ Καρύδην. Ὁ Θεὸς νὰ μᾶς φυλάξῃ τὰ διατρέξαντα τὰ ἔγραψα τῆς [σὺζήτου] μου καὶ δύνασαι νὰ τὰ ἀναγνώσῃς; ἐγὼ ἔρριψα τὸ Ἐγπουργεῖον Βουλγαρη μὲ τὸν Σακελαριάδην εἰς δύο προτάσεις, τὴν «τῆς ἀφομοιώσεως καὶ τὴν τοῦ Καλέργη εἰς τὴν Πηληγενησίαν τὰ βλέπεις σαφῶς. Ἐὰν δὲν σχηματισθῇ ἰσχυρὰ κυβέρνησις, θὰ διαλυθῇ ἢ Βουλὴ καὶ Κύριος; ἴδε ποῦ θὰ λήξωμεν; θὰ ἀκούσῃς τί αἰσχρὰ πράγματα εἰς τὴν Ἐπανάστασιν, ὅτε Κωνσταντᾶς καὶ Καρύδης διὰ νὰ ἐλθουν πρὸς ὑποστήριξιν τῆς κυβερνήσεως καὶ τοῦ Ὁρόνου καὶ τότε νὰ γνωρίσεται αὐτὰ θὰ τὴν δημοσιεύσωμεν διὰ τοῦ τυπικοῦ.

«Ὁ Σὸς
Θ. Ζερβός. (Τζουτζουνάτος.)

Θέλετε καθαρώτερα ἐκφραζόμενας τὰς αἰσχροτήτας τοῦ Κωτζαντᾶ, ἀφ' οὗ τὸ λέγει ὁ ἴδιος ὁ φίλος του ὁ Τουτζουνάτος. Δὲν εἶναι ὁ Κωτζαντᾶς ὁ ὁποῖος προέβαλε τὰς ἐκλογὰς τῶν βουλευτῶν τῆς πόλεως καὶ σὰς ἔλεγεν ὅτι τὸ ἐπραξε διὰ νὰ μὴ ἔξῃ ἡ πόλις βουλευτῶν, καὶ ἀκολούθως εἰς τὴν βουλὴν τὰ ὑποστήριξε, καὶ μάλιστα εἶπεν εἰς τὴν βουλὴν ὅτι τὰς ὑποστηρίζει διὰ νὰ μὴ σερρηθῇ ὁ πόλις βουλευτῶν. Καὶ διατὶ τὰς ὑποστήριξε; Οἱ πολῖται οἱ ὁποῖοι συνάξουν χρήματα τὸ ἡξούρου. Δὲν εἶναι ὁ Κωτζαντᾶς ὁ ὁποῖος διήρσε τὴν ἐξοχὴν εἰς τὸσους δῆμους διὰ νὰ ἐπιβληθῶσι τὸσσοι φόροι καὶ γεινῆν ὅσα καθ' ἑκάστην γίνονται; Ποῖος ἄλλος ἢ ἐγὼ διεμαρτυρήθην. Δὲν εἶναι ὁ Κωτζαντᾶς ὁ ὁποῖος ὑπέγραψε τὰ φυλλάδια «οἱ ἐν Κερκύρα λησταί» καὶ ἔχω τὴν ὑπογραφήν μου, καὶ ἂς ἐλθῇ ὁποῖος ἐπιθυμῇ νὰ τὴν ἴδῃ, καὶ μ' ὄλον τοῦτο μὲ κατηγορήσῃ, τάχα ὅτι δὲν ἤξευρε τίποτε; Δὲν εἶχαμε συμφωνήσῃ εἰς τὸ ζήτημα τῶν χρεῶν καὶ πᾶς τὰ χρέη νὰ πληρωθῶσι, καὶ ἀκολούθως μὲ ἐγκατέλειψαν καὶ ἐμείνα μόνος; Δὲν εἶναι ὁ Κωτζαντᾶς ὁ ὁποῖος διὰ τοῦ ΣΜΔ' νόμον ἐπανεφέρει τὴν ἐπανελευσίαν καὶ τὴν προσωπικὴν κράτησιν, καὶ διὰ τοῦ ΣΜΕ' ἐπανεφέρει τὰς ἐκτιμήσεις τὰς ὁποίας εἶχον καταργηθῆ ὡς προανέφερα. Ἀφήστε νὰ γίνῃ σωδιὰ καὶ θὰ θαραπίετε

μὲ τὸν ΣΜΔ' νόμον. Δὲν εἶναι ὁ Κωτζαντᾶς ὁ ὁποῖος ἀφ' οὗ ἐσυμφώνησε εἰς τὴν κατάργησιν τῶν χρεῶν, ἀκολούθως, ὡς ἔλεγον, ἀπειποιήθη, καθὼς προκύπτει ἀπὸ τὸ φυλλάδιον τὸ ὁποῖον διένειμεν ὁ Τζουτζουνάτος, καὶ τὸ ὁποῖον ἐτυπώθη εἰς Ἀθήνας τὴν 18 Μαΐου 1866, καὶ ὅπου λέγεται ῥητῶς ὅτι δὲν θέλει τῶν χρεῶν τὴν κατάργησιν; Καὶ πᾶς σήμερα μὲ τὴν φ υ λ λ ᾶ δ α τ ο υ σὰς ὑπόσχεται ὁ ἀγύρτης τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος τῶν χρεῶν ἢ θέλει νὰ φάει καὶ ἄλλα . . . καὶ ποιοὺς ἀγνοεῖ ὅτι τὸν σύρουεν εἰς τὰς Ἀθήνας αἱ οὐραὶ τῶν βοϊδῶν τοῦ συγγενοῦ τοῦ Τζουκαρίνα;

«Στὴ φ υ λ λ ᾶ δ α τ ο υ σὰς λέει ὁ Κωτζαντᾶς ὅτι ἐγὼ καὶ ὁ κ. Ζωχιὸς πταίωμεν διὰ τὰς ἐλλείψεις τοῦ ΣΜΔ' νόμου. Τί ἐμβαίνει ὁ κ. Ζωχιὸς, μήπως ἦτο βουλευτῆς; ἐγὼ ναί, δὲν ἠθέλα νόμον ὁ ὁποῖος θὰ σὰς καταστρέψῃ, διότι οὔτε τὴν ἐπανελευσίαν, οὔτε τὴν φυλάκισιν, οὔτε τὰς ἐκτιμήσεις ἠθέλα νὰ ἐπαναφέρω, οὔτε νὰ παραλείψω τὸ ζήτημα τῶν χρεῶν. Καθόσον ἀφορᾷ τὰ αἰσθηματα τοῦ κ. Ζωχιοῦ, ἰδοὺ τί γράφει.

«Ἀγαπητὴ Ῥωμαίε.
«Σοὺ ἔγραψα τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ταύτην τὴν ἐβδομάδα δὲν εἶχον ἐπιστολὴν σου, διότι δὲν ἐφθασεν ἀτμοκίνητον.
«Ἐὰν δὲν ἐκλεχθῶν βουλευταὶ ὁμοφρονούντες, ὁ κόπος μάταιος, τὸ καλὸν δὲν εἶναι δυνατὸν.
«Ὁφείλει πᾶς τίμιος ἄνθρωπος νὰ πράττῃ τὸ καλόν. Ἄλλ' ὅταν οἱ ἄλλοι δὲν τὸ δέχωνται, ποῖον τὸ σφέλος;
«Τι περὶ τῶν ἐκλογῶν φρονῶ, τὸ γνωρίζεις.
«Εἶναι δυνατόν νὰ ἐξέλθωσι τῆς ἐκλογῆς βουλευταὶ συμφωνούντες; Ἄγιος ὁ Θεός. Ἄλλως διατὶ νὰ ζαλιζῶ τὸ κεφάλι μου; Δὲν πρόκειται νὰ ἐπιτύχωμεν οὐδὲ σὺ, οὐδ' ἐγὼ, πρόκειται νὰ ἐπιτύχῃ ἢ Κέρκυρα.
«Μετὰ χαρᾶς θὰ ἴδω βουλευτὰς Κερκυραίους ὁμοφρονούντας, καὶ ἐγὼ νὰ μὴ εἶμαι. Θέλω δὲ λυπηθῆ, εἴαν ἐγὼ μόνος ἐπιτύχω, καὶ ὄλοι οἱ ἄλλοι διαφωνοῦν πρὸς ἐμέ.
«Ἄν βλέπῃς τὰ πράγματα δύσκολα, ἀφεις τα.
«Ἐλπίζω νὰ ἔχω αὔριον γράμμα σου.
«Ἐὰν ἐπιτύχῃς σὺ καὶ οἱ φίλοι σου, καὶ ἐγὼ ἀποτύχω, δὲν μὲ μέλει. Θὰ χαρῶ νὰ σὰς ἴδω εἰς τὰς Ἀθήνας συμφώνους, συμπράττοντας, συνεργαζομένους.
«Σὲ ἀσπαζόμεθα ὄλοι.
«Ἐν Ἀθήναις τὴν 21 Φεβρουαρίου 1866.

«Ὁ Σὸς
Γ. Ζωχιός.

Τοιοῦτος ὁ Κωτζαντᾶς ὁ ὁποῖος ἔχει τὴν τολμὴν καὶ πάλιν νὰ παρουσιασθῇ καὶ νὰ ζητῇ νὰ σὰς ἀπατήσῃ διὰ νὰ σὰς καταστρέψῃ. Καὶ ὁ Μεσημέρης ἐνώπιον πέντε μαρτύρων, καὶ ὁ Λουῆρος πρὸς ἀξιοτίμον ἄτομον ἐδήλωσαν, ὅτι δὲν συμμερίζονται ὅσα ὁ ἀγύρτης γράφει στὴ φ υ λ λ ᾶ δ α τ ο υ, στὴ φ υ λ λ ᾶ δ α ἐκείνην ἡ ὁποία ἐξεδόθη σήμερον διὰ νὰ σὰς σαγηνεύσῃ, καὶ ἡ ὁποία εἶναι ἡ μεγαλητέρα προσβολὴ κατὰ τῶν χωρικῶν, διότι ἀποδεικνύει ὅτι, ὡς ἔλεγον σὴν ἀρχὴν, σὰς νομίζει ὅτι δὲν ἤξεύρετε νὰ διακρίνετε τὸ καλὸ ἀπὸ τὸ κακὸ, τὸ δίκαιον ἀπὸ τὸ ἀδίκον τὸ ψεῦδος ἀπὸ τὴν ἀλήθειαν.

Συγχωρικοί μου.
Ἀφήσατε τοὺς ἀγύρτας καὶ λαοπλάνους, σκεφθῆτε τὸ συμφέρον σας, ἐξετάσατε τὰς πράξεις ἐνὸς ἐκάστου, μὴ δώσατε πίστιν εἰς τὰς φλυαρίας καὶ εἰς ὅσα σὰς λέγουσι περὶ ἀνατολικοῦ ζητήματος, περὶ Κρήτης περὶ ἐπιθυμίας τοῦ Σπυροῦ Βεσιλέως μας νὰ ἐκλεχθῶν οἱ Κωτζαντᾶδες. Ἡ ἐκλογὴ τῶν Κωτζαντᾶδων εἶναι προσβολὴ κατὰ τοῦ μέτρου τῆς διαλύσεως τῆς Βουλῆς. Τὸ ἀνατολικὸν ζήτημα διὰ τὸν Κωτζαντᾶ εἶναι αἱ οὐραὶ τῶν βοϊδῶν τοῦ Τζουκαρίνα καὶ αἱ θέσεις τὰς ὁποίας ἔδωκεν εἰς τοὺς συγγενεῖς του, ἐν ᾧ ἐγὼ οὔτε διὰ τὸν υἱόν μου ἐζήτησα θέσιν, καὶ προετίμησα νὰ τὸν ἴδω καὶ πάλιν στρατιώτην παρὰ νὰ πωλήσω τὴν ψήφον μου διὰ ῥο υ σ φ έ τ ι α καθὼς ἔπραξεν ὁ Κωτζαντᾶς καὶ ὁ Τζουτζουνάτος.

Κερκύρα τὴν 16 Μαρτίου 1866.
«Ὁ συγχωρικός σας.
Θ. Ῥωμαίος.

Τυπογραφεῖον «Ὁ ΚΑΔΜΟΣ» Νεοφύτου Καραγιάννη.

Αρ. 508
VI 32